

samfund, går til. Og vi synes faktisk, det er meget godt, at danskerne kan se, i hvilken form og med hvilke beløb vi støtter den danske folkekirke.

Når vi taler om den fri forkyndelse og selvstændigheden i det, er det netop, fordi i og med, at præsterne er ansat på den måde, de er, og med den måde, deres lønforhold er skruet sammen på, så mener vi faktisk, at det giver præsterne en stor personlig frihed til at forkynde. Så det er ikke, fordi det er staten, der giver dem friheden; det er deres ansættelsesform, der giver dem friheden.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo såre nyttigt, at vi en gang imellem får en drøftelse af de folkekirkelige forhold, og derfor skal Kristeligt Folkeparti da heller ikke have utak for at rejse debatten, om end vi ikke er enige i, at det lige er kommissioner, der er brug for.

Om de to spørgsmål, der rejses, om en omlægning af den folkekirkelige økonomi og en diskussion om den civile registrering, er der jo at sige, at det har vi diskuteret indtil flere gange her i Folketinget. Vi har ikke i Venstre ændret mening, men tager da meget gerne diskussionen igen.

Vi har ikke mærket et særligt folkeligt krav, og det er det, der for os er afgørende, når der nu bliver spurgt, i hvilke fora den folkekirkelige ordning skal diskuteres. Ja, den kan naturligvis og skal diskuteres i Folketinget, men den skal først og fremmest diskuteres ude i menighederne, hvor Venstrefolk jo færdes, og hvor man nok må hævde at Venstre er det parti, der har flest menighedsrådsmedlemmer rundt omkring i formentlig alle sogne.

Jeg vil også godt sige tak til kirkeministeren for den meget grundige redegørelse for de folkekirkelige forhold, og opfattelsen af grundlovens § 4 kan vi tilslutte os. Det er ikke sikkert, det er alle i Venstre og slet ikke blandt den unge generation, der er enige i, at vi skal opretholde grundlovens § 4, men det hører jo så hjemme i en anden diskussion, om en ny grundlov. Indtil videre har ethvert folketingsmedlem skrevet under på, at man er forpligtet på grundlovens § 4.

Vi har samme opfattelse som kirkeministeren, at der altså ud over den rent økonomiske

støtte i grundlovens formulering også ligger en anden form for støtte, og derfor er det ikke ligegyldigt, hvordan økonomien er skruet sammen. Det er vigtigt for os, at man ikke i den grad øremærker og siger: Jamen staten skal alene betale til noget, der i virkeligheden ikke er rent folkekirkeligt, og så må kirken betale resten selv. Det ville efter vores fortolkning i virkeligheden være i strid med grundlovens § 4.

Den folkekirkelige økonomi er mildest talt ikke særlig gennemskuelig. En af de ting, vi i nogle år har haft kig på, men som vi ikke rigtig ved hvordan man får anskueliggjort, er jo egentlig landskirkeskatten. For det er jo noget mærkeligt noget med den landskirkeskat, der egentlig ikke rigtig er under demokratisk kontrol. Og det vil vi da igen forsøge nu at få en diskussion af: Kan vi få den landskirkeskat gjort mere gennemskuelig, så vi kan se, hvad penge-
ne går til?

I det hele taget vil jeg sige til forslagsstillerne, at selv om vi ikke synes, der er brug for en kommission nu, får vi jo nu i Kirkeudvalget en kærkommen anledning til, at forslagsstillerne og vi andre kan stille nogle af de spørgsmål, som kunne have været diskuteret i en kommission. De kan så passende diskuteres i Kirkeudvalget.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Er det virkelig fru Birthe Rønn Hornbechs mening, at hvis man følger det forslag om økonomisk støtte til folkekirken, som vi er kommet med, og som jo vil betyde et væsentligt større støttebeløb, så er man i strid med grundlovens § 4? For så må man jo have været i strid med grundlovens § 4 fra 1849 til 1919, hvor vi for alvor fik den nuværende ordning med, at der er sat et vist beløb af på finansloven til betaling af præsternes løn.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det eneste eller i hvert fald det mest overraskende i fru Birthe Rønn Hornbechs tale var forudsigelsen af, at vi kunne få en debat i Kirkeudvalget ved at stille spørgsmål og få noget nyt at vide.

Det synes jeg jeg godt vil kvittere for, og jeg vil godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun så vil love os, at når vi stiller spørgsmål, hvis vi så får de dér fuldstændig forudsigelige svar fra ministeriet, som jo altså vitterlig ikke er